

של מנכ"ל מישרד-האוצר דאז, עזרא סין, רק היתה מחריפה את המצב. היו אז שתי אפשרויות כלבר: להמשיך את המצב או להפסיק איתו. איש לא חלם אז שאפשר לגמור עם זה, ועובדה שכזכות ההצעה שלי הצלחנו

ענשים על

כוונות טובות

איך אני מעריך את כוחה של האי גודה כיום? אני לא רוצה להיכנס לוויכוחים ולענות לכל אלה האומרים שהאגודה כירידה. מה שאני מוכן להצהיר זה שנראה בכחירות הבאות, ואני מדבר בכיטחון גמור. כן, לי יש הערכה ברורה. אני גם לא רוצה להצהיר, אם ש"ס היתה תופעה חריפנית. הכל נדע בכחירות, ואני לא מודאג. הנה, זה שלורנץ (ח) ברה-הכנסת לשער שלמה לורנץ) הוא כאילו נציגם של ש"ס לתפקיד הנגיד (נגיד בנק-ישראל) — זה לא נכון, זה שקר. יש לי הוכחות, אבל אני לא רוצה לפרט. הוא בכלל רוצה להיות בתפקיד אחר, לא בתפקיד הנגיד. הרבי מגור, שאני מייצג אותו, יש לו הסיעה הגדולה ביותר באגודה. היא מונה 28% מהאגודה.

הקשר היומיומי שלי איתו? הוא מנחה אותי. ודאי, מה זאת אומרת! הרי אני הנציג שלו! זה מה שחשוב, ולא אם רציתי או לא רציתי להיות שר. זה נורא כואב לי. הרי פרס סגר כבר לפטר את מודעי, ואני שיחקתי עם זה ככה שהוא לא פיטר. אז שוב אני מרגיש: לא רציתי להי יות שרכו, אבל זה מה שמקבלים לפעמיים כשביל שרות וכוונות טובות. חבל.

המדינה יצחק טוניק רצה לעשות לי "מי שבירך" על ההסדר שסידרתי. יכול להיות שכלי התערבותי, הוויסות היה ממשיך ולא היינו מגיעים להסדר שיפסיק את זה.

זה שטות, מה שאומרים, כאילו הכנסתי את המדינה לבעיה, כשתצטרך לשלם לאזרחים. אחרת לא ניתן היה להפסיק את הוויסות עד היום! לא כולם האמינו אז שניתן לגמור עם זה. ההצעה

יהודי היה צריך להיות או חכם כשלמה המלך, בשביל להשתלט על כך. היום לא צריך להיות חכם גדול כדי להיות יושב-ראש קואליציה. קואליציה כלי כך גדולה, בת יותר מ-90 מנדטים, מה כבר יכול לקרות? אני חושב שהוכחתי את עצמי בתפקיד הזה.

גם להיות יושב-ראש ועדת-הכספים של הכנסת, זה לא פשוט. זוהי הוועדה עם הכי הרבה סמכויות בכנסת. אי אפשר להזיזו כמעט שום דבר בכלכלה בלי אישור הוועדה הזאת. פה אני כבר צריך להוכיח איך אני מתפקד כאיש, ולא כמפלגה. בקואליציה המצומצמת, תפקודי כנציג מילגה בת ארבעה מנדטים. היום, בוועדת-הכספים, אין אף חבר מהאגודה מלבדי. אז אפשר לשאול את יצחק מודעי, איך תפקודי כשהוא היה שראוצר.

אני חושב שזה מפני שהידע הכל-כלי שלי הוא גם מאקרו וגם מיקרו. אני עבדתי הרי עם (פינתס) ספיר. אני מכיר הרבה צדדים ותקופות של הכלכלה. חוץ מזה, היחסים האישיים שלי עם החברים, זה עוזר לתפקד באווירה טובה. עם מודעי, למשל, יש לי יחסים מצויינים, וזה עוזר לאיפנים לקדם עניינים.

עכשיו ידוע לי שיש אנשים שאומרים שאני "יושב-ראש נייד", שנתון גם לאחרים לנהל את הישיבות

שדכנו!

בעניין של השבוע האחרון — רוח בייסקי — לא היתה שום סיבה שהרוח יטפל בי. אני הייתי יושב-ראש הוועדה המייעצת של בנק-ישראל, והוועדה המייעצת בכלל לא טיפלה בשוק ההון, אף פעם אחת לא התעסקה בוויסות. הוועדה המייעצת מייעצת לבנק ישראל בנושאים מוניטריים כלבר. ורד-אגב, את סדר-היום של הוועדה מרכיב נגיד בנק-ישראל. או מה רוצים ממני?

הסיפור עם שד

— זה שטויות!

וכחי באגודה לא יורד. זהו עוד רועילב, או סתם חוסר-הבנה. יש כאן טעות גדולה. פשוט היתה מחלוקת בין הליטאים והחסידים. אני

ח"כ שפירא (בידו: דוח צברה ושאתילא) — אני לא מרוצה מהפסטיבל סביב הדיאטה שלי

"זה שטות, מה שאומרים, כאילו הכנסתי את המדינה לבעיה, כאשר תצטרך לשלם לאזרחים. אחרת לא ניתן היה להפסיק את הוויסות עד היום! ועובדה שהצלחנו!"

של הוועדה. כבר הוכחתי עשרים פעם, שלא החסרתי אף ישיבה אחת של הוועדה, אף ישיבה אחת! לפעמים קורה שאני רוצה ללמוד את החומר של הישיבה טוב-טוב. אז מה? אני כננס לשיבה יותר מאוחר, וכינתיים יורם (ארידור) או יגאל כהן מנהלים את הישיבה. הכול מרוויחים מזה, כי בינתיים היתה לי אפשרות ללמוד טוב את הנושא.

ומה, ליושב-ראש הכנסת אין סגנים, המנהלים לפעמים ישיבות? זה אומר שהוא מתפקד לאיטוב?

מכחינת הבנה בכלכלה, מבקר-

נציגו של הרבי מגור בכנסת. למרות העובדה שהרב (אליעזר) שך הורה לאנשים שלו להצביע בשביל ש"ס, אנחנו ביחסים טובים מאוד בינינו. תמיד היינו ביחסים טובים. הסיפור הזה, כאילו הידקתי איתו את הקשר רק בזמן האחרון, זה שטויות.

בכלל, כל הסיפורים, כאילו הכוח שלי יורד, ממה זה נובע? בזמן שילטון הליכוד הייתי יושב-ראש הקואליציה, כשהיא היתה תלויה כולה בלשון מאזניים קטנה. זו היתה קואליציה מצומצמת, בת 61 מנדטים — מצב עדין מאוד. יושב-ראש-קואליציה

נזח שהאגודה תלך לבחירות עכשיו. יש לי שליטה על מה שאומרים? מה שחשוב הוא שאני, כיושב-ראש ועדת-הכספים של הכנסת, ידעתי — וידעתי בכירור! — שאם ממשלת-האחרות תיפול, הכלכלה תחזור לפחות שנה אחורה!

מי שמכיר את הכלכלה — חושב כמוני. מי שמכיר את הכלכלה במדינה ורוצה להפיל את הממשלה — הסברתי לו את עמדותיי. רק מי שלא מכיר את הממשלה, הכלכלה — הפנטזיות שלו השתוללו שאני רוצה להתפרסם, שאני רוצה להעלות את שמי. או אני שואל: אני צריך להעלות שמי? לא מכירים אותי בארץ? איזה רועילב!

כשאני נוסע בכבישים, הרי מכירים אותי, גם את המכונית שלי. אנשים מנופפים לי לשלום, שמחים לפגוש אותי.

נכון שבזמן האחרון הפירסומים בעיתונות על משבר-מורעי, ורוח המניות, ועוד כמה פירסומים כאילו שכוחי כמפלגה יורד וכוחה של האגודה יורד, לא טובים לי. נכון גם שבזמן שהייתי יושב-ראש הקואליציה היו עליי פירסומים יותר טובים. אבל

אני לא חושב שחל מהפך בעיתונות נגדי. שייקה כן-פורת כתב עליי מאוד יפה בזמן האחרון. אני לא רוצה להתייחס בשמות לעיתונאים שהשמי צו. יחסית לשאר חברי האגודה, מכירים בי יותר צדדים, ואני מתכוון כמובן גם לציבור החילוני.

הנה, טוביה צפיר מחקה אותי! את מי עוד מהאגודה או מש"ס הוא מחקה? אני מבין את החשיבות של הקשר לציבור, של העיתונות. יכול להיות באמת שאעשה משהו בנידון בקרוב.

לרחבה מרוצמת, מוארת, המובילה אל דלת הבית. גם שם יש אינטר-קום. אחרי שמזדהים — פותח בדרך-כלל אחד האברכים את דלת-העץ הדקורטיבית בצבע חום.

הבית. כך מספרים. מלא ברב"נים ובאברכים, ומרוצץ כולו ב"שטיחים. כרמל אלא מה? צעד לא נשמע שם, בגלל השטיחים מקור-אל-קיר, תרתני משמע.

בכניסה שולחן פשוט. נמוך, וארבעה כיסאות — חדר-המתנה. בצד ניצבת אנטיקה. באמצע הרחבה ישנה צימחיה עשירה, מוארת. הריהוט לא ראוותני.

מי שביקר בבית מספר כי אין שם הרגשה מכבירה של תצוגה, של פאר. בתוך הבית יש מעלית, המובילה אל חדר-ההמונים ושאר הקומות. יש גם מדרגות המובילות למעלה. למה — בית גדול שקשה להתמצא בו.

בדרך-כלל מתרוצצים ילדים במדרגות, בכלל הבית מלא באנשים רעש בלתי-פוסק.

במעלה המדרגות, בדיוק במרכז הבית, נמצא חדר-העבודה של הרב. מי שביקר בו, מעיד כי הוא מכיל סימפריה ענקית, גם של סימפריה-לימוד, לא דווקא בנושאי דת. על החדר חולשים שני דיוק"נות מרשימים של רבנים.

חבר שפירא מקבל את אורחיו מאחורי מיכתבה חומה פשוטה. מבקרו מעידים כי קשה לנהל עימו שיחות ממושכות, בגלל מכ"שיר הטלפון, המפריע מדי כמה שניות. "מנכ"ל המדינה" או לא — במיבצרו הוא עדיין בשיא כוחו.